

Спѣте тихо, братя мили,
лека да ви е прѣстъ,
даже и надъ вашитѣ гробове
и да нѣма крѣстъ! . . .

Вий юнашки тукъ се бихте
и безъ да ви е страхъ —
за свобода крѣвъ пролѣхте —
станахте на прахъ . . .

И макаръ, че вий умрѣхте,
но вашиятъ животъ
ви направи да живѣйте,
во вѣки вѣковъ.

Сѣки съ почитъ ще приказва
за вашитѣ дѣла,
за примѣръ ще ви показва
на своитѣ деца.

И кога за васъ ще слушатъ
малкитѣ деца,
силно, бърже ще затупкатъ
тѣхнитѣ сѣрдца.

Много отъ тѣхъ ще поискатъ
тѣй сжщо катъ васъ
да се биятъ, да страдаятъ
за свободенъ гласъ.